

ELŐFIZETÉS
HELYBEN:
 Egy évre 24 korona.
 Egy hónapra 2 korona.
VIDÉKEN:
 Egy évre 28 korona.
 Egy hónapra 2 k. 40 f.
BEJÁRÁSOK:
 6-hasábos petty sor egyszer 20 fillér.
 minden következőnél 16 fillér.
 Nyitár sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
 Aradi és eszaki egyesült
 vasutak palotájában.
 TELEFON-SZÁM: 557.
KIADÓHIVATAL:
 Aradi Nyomda Részvény-
 Társaság.
 József főherceg-ut 22. sz.
 TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1902.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Stauber József.

Szombat, január 11.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vörösek: Kossuth és Makkai.
- A nassói mandátum.
- A pénzügyi-bizottság ülése.
- Nagyvárada a hazardjáték ellen.
- Gyilkossággal vádolt mérnök.
- Lezuhantak a toronyból.
- Utazás egy pofon körül.
- A deési mandátum.
- A kenyeres-bolt megnyitása.
- Molnár Antal temetése.
- Emberöléssel vádolt orvosok.
- Tárca: Szerencsés botlás. Irta: Dr. Mülek Lajos. — Az erősebbik. Irta: Nagy Endre.
- Regény-Csarnok: A harmadik. Irta: Sienkiewicz Henrik. Fordította: Hegedüs Szerafin.

Kossuth és Makkai.

Arad, január 10.

Szász Károly dr., lapunk kitűnő munkatársa. Marosvásárhelyről érdekes esetről értesít bennünket. Makkai Zsigmondról, a függetlenségi párt egyik legérdekesebb alakjáról ír egy kis leleplezést, melyet egy, Kossuth Ferenchez intézett nyílt levél alakjában, a következőkben mond el az *Aradi Közlöny* hasábjain:

Marosvásárhely, január 9.

Nyílt levél Kossuth Ferenc urhoz

Tisztelt barátom!

Ugy tudom — s e tudomásomban megerősít engem a függetlenségi pártnak minden kül- és beltagja, — hogy Te vagy inkarnációja, letéteményese dicső emlékü atyád politikai elveinek, melyek — homlokegyenest a mi felfogásunkkal — az Ausztriával oly bölcsen, s hazánk javára szolgálólag megkötött kiegyezést minden

vonalon úgy tüntetik fel, vagy legalább úgy akarják föltüntetni, mint ország- és nemzetrontásban perfid eszközökkel dolgozó politikai irányzatot.

Ehhez sallangul aztán, mint a magyar sújtásos hármhoz illik, a vezetésed alatt álló párt, minden magyar nemzeti érdek szolgálatát hozzáfűzte közéleti és parlamenti szereplésében, csalárd hazaárulónak bélyegezvé meg minden tagját a szabadelvű pártnak, ki a br. Eötvös József által lefektetett, bár kissé doctrinár alapon, a nemzetiségi jogegyenlőség elvéből kifolyólag, a más anyanyelvű honpolgárokkal is kereste a békés együttműködést, a nélkül, hogy a magyar állameszme egyedül domináló erejét bár pillanatra is, elfelejtette volna.

Parlamenti szónoklatokkal, sajtóban, közéletben gyanúsítva rájuk mindazok, a kik a jól felfogott közérdek szolgálatában itt, vagy ott az idegen ajku nemzetiségekkel oly kívánatos együttérzés alapjait keresték s hála az egységes magyar nemzet istanének, sok helyütt meg is találták.

Egyedül honmentőnek, igaz magyarnak, nemzeti szempontból meg nem alkuvónak csak a függetlenségi párt volt feltüntetve, a mely nem transigál, hanem kuruc módra neki szegzi nyakát minden labancoskodásnak, már ha ezt a szót, *ma még* használhatjuk.

Szóval a függetlenségi párt az — szerinted — a mely minden ízében magyar, idegen érdekeknek, *sem benn, sem kívünn,* nem szolgál s tagjai minden nem-

zetiségi velleitások ellenében az igazi magyar állameszme hü- és tántoríthatlan bajnokai.

A szabadelvű párt pedig — szintén szerinted — idegen érdekek jármában hempergő és csordamódra terelhető tömeg.

Veled nem szállok porbe ez utóbbi állítás fölött. Legyen meg a Te gusztusod. Ámde az előbbire vonatkozólag egy érdekes dokumentumot nyujtok át Neked. Szól pedig az a következőképen:

INVITARE.

La petrecerea ce se va arangia
 in 26. Decembre
 v. a. c. (a 2-a di de Crăciun)
 in Corunca

sub protectoratul DEPUTATULUI DIETAL

SIGISMUND MAKKAJ

Vanitul curate destinat in favorit

„Chorului plugarilor.”

Comitetul arangiator.

Prețul de intare: de persóna 40 bani; de familie — conot. 3 membrii — 1 coróna.

Suprasolvirile se primesc cu multamita si se vor cuita pe locale diaristica.

Inceputul la 3 ore p. m.

De vin bun si cuartire se ingrijeste comitetul.*

* Tisztelettel megjegyeztetik, hogy az oláh szövegű meghívó nyomtatását egyik helyi nyomda sem akarta elvállalni, csupán a függetlenségi organum készpénzes nyomdája: az Adi Arpadé.

TÁRCA.

Szerencsés botlás.

(Idyll.)

Irta: Dr. Mülek Lajos.

Kertre nyíló kedves kis szoba volt. Egyetlen ablaka fenér függőnyvel díszített.

Mélyedésében ülték a szerelmesek. Kezet, kézben tartva, elmerülve egymás nézésében.

Verőfényes nap volt kint; verőfény uralkodott szívekben Szerették egymást végtelenül, kimondhatatlanul, édesen.

Ez volt az első szerelem; olyan, mely utolsó is szokott lenni. A szív igazán csak egyszer szeret. A költő dala: „Akácfa a kert tövében kétszer virágoztatok”. — ez csak szofizma, frázis!

Ott ülték az ablakmélyedésben. A leánya éjsztét fúrtje éles ellentétben volt az ifju szöke hajával. Az ellentét találkozott: kedves harmóniában. Nem beszéltek, csak nézték egymást. Ez a legékesszólóbb beszéd. Ekesszólása a szívnek . . .

A mama hol kiment, hol bejött. Rakosgattott. Néha az ablak felé nézett és boldog mosoly vonult el ajkán. Halkan mondogatta:

— En is így tettem; ök is úgy tesznek.

A csöndet nagy sokára a leánya szakította meg.

— Mondd csak édesem: miként és hogyan is ismerkedtünk meg? Hallottam már tőled;

de ez mindig oly vonzó, oly új marad. Mondd el kérlek újra.

— Szívesen! felelte az ifju. Es így beszélt:

— Vasárnap volt. Piros pünkösdi vasárnapja. Virágozott a rózsá; zöldeltek a fák. Ujjáéledése volt a természetnek. Az emberek fe szabadultak a tél zordonsága alól. Aprajánagyja sietett a zöldbe ki. „Zugliget”, ez volt a jelszó. En is oda törekedtem. A budai hídnál fölkapaszzkodtam a villanyosra. Nem vártam, hogy megálljon. Felugrottam; de nem számítottam jól az ugrást. Elbotlottam. Először egy kedves arcu öreg néni (ez volt a mama, szolt közbe a leány) tyukszemére tapodtam; aztán a leánya ölébe hullottam. (Ez voltam én, tódította ismét a leánya) Az első helyen csendes mormogást okozott a taposás; második helyen én fülig pirultan rebágtam a bocsánatkérésért.

Végre is kibontakoztam zavaromból. Ismétlém a pardont, a mi megadatott minikét részről. A leánya tekintetében volt a bocsánat.

Minő báj, minő tekintet, minő szempár!

Meg voltam büvölve. Rabja lettem egyszerre a kis Amornak. Rózsa láncre került a szívem. Rab valék és az élet még sem volt soha oly édes, mint e pillanattól.

A kocsii megállott. Megérkeztünk a Laszlowitzky villához. Innen gyalogosan kell fölkapaszkodni a Fácánhoz, Disznófőhöz, Normafához. A Disznófő elitje az uzsonna-helyeknek. Ide mentek az én társaim. Nem vártam, míg fönt leszünk. Hozzájuk csatlakoztam; bemutattam magamat, ök is megmondták nevüket.

Szívesen fogadtak. Minő délután volt ez! Volt-e más is körülöttünk? kik voltak? Nem tudom! En csak a leánykát néztem. Neki beszéltem. Mennyi badarságot hordottam össze, nem is sejtem; de arra emlékszem, hogy mikor visszajöttünk karon fogva vittem ideálmomat. És a mama? Melettünk tipegett, — megelégedetten. Érezte, hogy megbízhatik bennem.

Es ma? ma már jegyesek vagyunk. Egy hét múlva férj és feleség. Ketten és mégis egyek. Egyek érzelemben, szerelemben, boldogságban. És mindezt annak az ügyetlen ugrásnak köszönhetem. Vagy így végezték el ezt oda fent a magasban? . . .

— Ez a történet édesem! — így fejezte be az ifju idilljét.

— Es mi a kis történet elmondásának jutalma? szólott tovább a vőlegény.

Egy édes csók volt a menyaszszony felelete.

Ez a legszebb párbeszéd . . .

Az erősebbik.

Irta: Nagy Endre.

A hajnalba nyult már az este és Pokorny Emma, a festőleány úgy gondolta, hogy legjobb lesz, ha angolosan távozik, köszönés nélkül. A bohém multság elérte már a tetőpontját, amely után okvetlenül már csak az álmos lankadság következhetett. Vágni lehetett már a füstöt, a magas, sötét faburkolatu műterem-

és ha hiba, napról napra javul. Különbben is oly korban van, hogy bíró is lehetne, nemcsak képviselő. Kár ezen Ciocánnak keseregnie. A politikai bölcseket mindig politikai sirokon ringatják. A másik kifogás, hogy Ciocánnak több érdeme van a kerület körül. Ha így is volna, rossz politikus az, aki a politikában érzelmeket, hálát keres. Külömben is Ciocán az ő békeltető politikájának áldozata: a románoknak nem volt elég román, a magyaroknak nem volt elég magyar. Felolvassa a „Tribuna“ egyik cikkét, melyben Ciocán politikája a legerkölcstelenebbnek van feltüntetve. Beckét főleg egyenes, nyílt nemzetiségi politikája miatt választották meg. A hivatalnokok zöme is azért szavazott rá, mert magyarok és nem azért, mert hivatalnokok. Ciocánéknak sokkal nagyobb befolyásuk volt a főszolgabírákra, mint Becknek, mert hisz övék a törvényhatóság többsége: épp most buktatták ki a magyarság legerősebb támaszát, Bodó főszolgabíró. Nem riadtak vissza a választási küzdelem alatt semmi pressziótól: lelkesek a kegyszerek megvonásával, tanítók a gyermekek megbuktatásával, az adóbizottságok tagjai az adó felemelésével fenyegettek. Ha ez sem használt, vesztegettek. Ismerteti ezután az *ellenkérvényt*, mely számos Ciocán-szavazatot kér megsemmisíteni vesztegetés és erőszak címén.

Az ítéletet holnap délelőtti hirdetik ki.

TÁVIRATOK.

Tarifaháboru Törökországgal.

Konstantinápoly, jan. 10. Nehány nagykövet újra jegyzéket nyújtott át a portának, a melyben ismétlik a Szalonikiban kirakott áruk után szedett illetékek ellen való találkozásukat és azt mondják, hogy ez az illetéktarifá a fennálló szerződésekkel ellentézik.

A spanyol nép a jezsuiták ellen.

Madrid, jan. 10. A Correo jelentése szerint tegnap Saragossában liberálisok és klerikálisok

ha egy pajtás-pusztit adsz, de ha a feleséged volnék és te az én uram, parancsolóm, közelednél felém, hogy megcsókolj, amikor éppen neked tetszik, — azt hiszem, hogy akkor ki tudnád dobni a szobából. No igen, mert én jóval erősebb vagyok ám nálad! Lehet, hogy ez önzés tőlem, de én megőrülök arra a gondolatra, hogy azért vergődtem fel egyedül, a magam erejéből, azért küzdöttem magamra hagyva, hogy végre elérjem, azt amit minden elkényeztetett kis leány elér. En nagyon is drágán szakítottam ki magamat az ő körükből és most nem tudnám odaadni egy férjért az önállóságomat . . .

Odaérték a leány lakása elé. A szobráz szomorúan lehajtotta a fejét, míg a leány erőteljesen megrángatta a csengőt. A reggeli köd egészen leereszkedett már a városra és a gázlámpák fénye tüzvörösen szivárgott szét benne. E szürke, gombolygó világban immár csak egyedül maradtak ketten: a leány és a legény. Minden egyebet elnyelt magában a tehetetlen köd.

A kapus léptei hallatszottak már és a szobrász gyorsan sugta a leány fülébe:

— Es soha nem fogsz szeretni senkit?

A leány előbb élesen belénézett a fiatal ember szeméibe és aztán busan válaszolta:

— De igen. Majd jön egy kinyalt, kicifrázott, hiu, elpuhult legény és én beléfogok szeretni. És ő le fog tiporni engem a művészetemmel együtt . . . Azt hiszem, hogy így fog történni . . .

között összeültetésre került a dolog. A liberálisok bevették a jezsuita kolostor ablakait és be akartak nyomulni a kolostorba. Mindkét részről lövések dördültek el és néhány ember megsebesült. Végre közbelépett a csendőrség és fegyverrel állította helyre a rendet.

Nagyvárad

a hazardjáték ellen.

(Vita a városi közgyűlésen.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, január 10.

Az osztrák zoké-klubban milliók usznak el hazard kártyajátékon (a magyar klubokban sincs sokkal különben). Budapesten roulette-bankot fedeznek fel: ez a két esemény éppen elég indító ok arra, hogy a vidéki városok is mozgalmat kezdjenek a hazard-kártyázás ellen.

Ne menjünk tovább *Aradnál*. A mi városunkban felfedezett a rendőrség a multkoriban egy mellék-utcai kávéházban hazard kártyázást, de hány olyan *előkelő vendéglő* van, ahol a rendőrség tudomásán kívül zárt ajtókat megett éjjelről-éjjelre a leghazardabb kártyázás folyik. Ahonnan helybeli és vidéki kereskedők, földbirtokosok pénzüktől megfoztva távoznak. S ahol évek óta folyik a hazard kártyajáték.

A vidéki városok között Nagyvárad volt az első, mely intézkedést kívánt a maga városában a tiltott kártyajátékok megakadályozására. A város legutóbbi közgyűlésén Szokoly Tamás törvényhatósági bizottsági tag a hazardjáték elterjedése és nagymérvű üzése miatt interpellált s szavait Gerő Ármán főkapitányhoz intézte. Napról-napra ijesztebb mérvet ölt a hazardjáték elterjedése Nagyváradon s az már áldozatot is követelt, számosakat pedig jóformán a koldusbotra juttatott. Ismeri a főkapitány tapintatos eljárását, tudja azt is, hogy kuttatta a dolog nyitját, hogy kellő erélylyel lépjen fel ott, ahol arra szükség van, de az baj, hogy *alkalom nélkül nem nyult* vaskézzele a pusztító darázs-fészekbe. Nagyvárad városa nem-sokára valóságos *Monaková* fejlődik, ahová idegenek is jönnek játszani. A legnagyobb szigort kéri a hazard játékosok ellen.

Gerő Ármán főkapitány válaszolt a felszólalásra. Örömmel veszi a Szokoly Tamás felszólalását. Ámde Szokoly bizottsági tag tulsötét színekkel festette a helyzetet és a mit mondott, azt csak hallomás után mondta. Hallomásra és tréfás hírlapi közleményekre azonban egy felszólalást alapítani nem lehet. Egyik nagyvárad lap például olyan közleményt hozott pár nappal ezelőtt, hogy *egy köztisztviselő minden pénzét, sőt a hivatalos pénzt is elkártyázta* volna. Kijelenti, hogy ennek semmi alapja nincs s az eset egyáltalán nem történt meg s azt egyedül a merész fantázia szülte. Ez a kijelentése megbízható, mert saját vizsgálatán alapszik.

Igéretet tenni, hogy egyáltalán megszűnteti Nagyváradon a hazardjáték folytatását, az nagyképűség volna tőle, mert az teljes lehetetlen. Szokoly elismerő szavaira hivatkozva kijelenti, hogy minden szükséges intézkedést megtett a hazardjáték elfojtására. Hogy melyek azok a prezentív intézkedések, azt a siker érdekében nem áruhatja el, de reá mutat arra, hogy az alsóbb néposztály körében sikerre vezettek azok, mert ma már az alsóbb rendű helyeken nem történnek fosztogatások. Ez egy igen fontos szociális kérdés volt, s azt sikerült megoldani. Így lesz ez az uri osztály által látogatott helyeken is. Oknélküli zaklatást azonban nem akar és azt sem akarja, hogy Nagy-

várad városát egy rendőri felügyelet alá helyezett városnak kiáltás ki országsszerte. A rendőrség a mellett, hogy tiszteli a személyes szabadságot, kellő szigorral fog eljárni s ígéretet tesz, hogy ha a hazardjátékok, nem is szünteti meg, de legalább korlátozza. Megnyugtatóul még azt is megjegyzi, hogy az olyan játéktérmekekből, a hol hazardjáték folyik, a fiatalok egyáltalán ki van tiltva. Ujra ígéretet tesz, hogy szigorú és erélyes lesz a hazardjátékosokkal szemben.

A közgyűlés természetesen tudomásul vette a főkapitány válaszát.

Gyilkossággal vádolt mérnök.

(Egy válopör adataiból.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, január 10.

A pestvidéki büntetőtörvényszékhez érdekes bűnvádi feljelentést tett át az egyik magyarországi polgári bíróság. Egy előkelő magyar mérnök válopört adott a felesége ellen a polgári bírósághoz s a periratban olyan válsai okokat hoz fel, melyeket a polgári bíróság kénytelen volt bűnügyi utra terelni.

A szenzációs pör főszereplője egy vagyonos bécsi családból származó nagy műveltségű, feltűnően szép asszony, a kit a kir. ügyészség gyilkosság kísérletével és családi állás ellen való kihágással vádol.

Az áldozat egy nyolcéves gyermek, aki vak és hozzá még gyenge elméjű is, s csaknem halálra kintott a tulajdon édes anyja, ez a fiatal csinos asszony. A férj, egy jó nevű mérnök, mint panaszos szerepel, a szobaleány pedig mint bűnrészes. A bonyadalmas pör előzményeit maga a férj panaszlevelében a következőképpen mondja el:

Tíz évvel ezelőtt nősültem meg. Feleségem, aki egy tekintélyes, jó módu bécsi kereskedőnek a leánya, kilenc éven át a leggyöngédebb hitves és a legjobb anya volt. Szerettük egymást és határtalan odaadással ápoltuk kis fiamat, akit a gondviselés megfosztott attól, hogy lásson, hogy gondolkozni és érthetően beszélni tudjon. Minden lehetőséget elköveztünk hogy gyermekünk szellemi és testi hibáján segítsünk, de sajnos, eredménytelenül.

A tizedik évben a feleségem egy rut külsejű parasztnőt fogadott föl szobaleánynak s amióta ez a házunkhoz jött, mintha csak ketté vágta volna a boldog családi élet ionalát, lakásomon egymást érték a legáldatlanabb pörpatvarok. Feleségem, aki eddig vigkedélyű asszony volt és esténként eljött velem vendéglőbe, sőt kávéházba is, komor, levert, porlekedő természetűvé vált, semmi sem tetazott neki, este hallani sem akart arról, hogy velem jöjjön és ami leginkább bántott: a gyermekkel durván bánt és a magával is tehetetlen teremtést igen gyakran ütlegelte is.

Kutatni kezdtem ennek az érthetlen fordulatonak az okát, de miután nem tudtam semmi elfogadható magyarázatot találni, bele kellett nyugodnom sorsomba és meg kellett elégednem feleségemnek ama kijelentésével, hogy végtelen ideges és neurasteniában szenved. Isten tudja, meddig marad előttem rejtély az egész dolog, ha a véletlen közre nem játszik.

Feleségemnek az édes anyja meghalt és a temetésére Bécsbe utazott. Mikor aznap délben hazajöttem, a kis fiam arca dagadt, keze véres, a teste pedig kék volt. Kétségtelen volt, hogy a szerencsétlen gyermeket a cselédeleány sanyargatta meg, aki ezt nem is tagadta. Mikor azonban felszólítottam, hogy azonnal hagyja el lakásomat, dacosan mondta, hogy addig nem távozik, amíg urnője haza nem jön.

A Nemzetközi baleset elleni biztosító társaság balesetből eredő halál és teljes rokkantság esetére 3000 koronát, illetőleg a rokkantság mértékének megfelelő összeget biztosít az Aradi Közlöny előfizetőinek.

nosolygott.
A hírlapíró gu...rával lecsiptem Ma-
— Igen. Ezelő...set, úgy, hogy most
tuska orrából...eghat.
Piluska névre ma...
— De az én...? Kérdezte Gyárfás.
— Nyugodt... az el van intézve.
— Tehát...stem Korn Izsót?
— Ezt a jc...ban is kiadjuk, ha úgy
kivánod.

És tényleg...segéd nyomban kiállított
egy írást, me...értelmében fölhatalmazták
Gyárfás, hog...ahol megtalálja, pofonütheti
völt ellenfél...írassal kezében Gyárfás egye-
nesen Korn...akására sietett, ki mikor az
atléta erejü...ököt meglátta, ijedtében az
ágy alá me...és onnan fuvolázta:

— Mi...k?
Gyárfá...toli hidegvérrel ült le az ágy
szólásra és...an felelt a kérdésre:
— B...zsót keresem.
— Angzolt az ágy alól, uraságod úgy
látszik, m...és eltévesztette az ajtót.
— Jan, ön nem Korn Izsó?
— A. erősítette Korn, én nem vagyok

Korn.
...panatban pokoli ösztet futott át Gyárfás
agya, falon függő arcképtartóból kiragadta
Korn...képét és így szólt:

Helyes, de írja reá e fényképre nyilat-
kor...
— És nem ver meg, ha kibujok az ágy
al...
— Nem.

A hiszekény Korn előmászott az ágy alól
az asztalhoz ülve a következő sorokat írta
tajdon arcképére:

— Alólírott, e fénykép eredetije kijelentem,
nogy nem vagyok Korn Izsó.

E pillanatban óriási pofon csattant el Korn
arcán és Gyárfás a fényképet fölrágva tá-
vozott.

A haragos felek a büntető járásbíróság
előtt találkoztak.

— Panaszos Korn Izsó álljon föl, szólt
Cedrán bíró.

Korn Izsó föllállott, de ugyanakkor Gyárfás
Ernö hangja is fölcsendült.

— Tagadom, hogy ez az ur Korn lenne!
A panaszos ingerülten kiáltott fel:

— De igenis, én vagyok Korn Izsó!

— Biró ur, — szólt Gyárfás, — ha ez az
ur azt állítja, hogy ő Korn Izsó, akkor nagy-
zási hóbertban szenved. Erre nézve bizonyíté-
kaim vannak.

— Adja elő a bizonyítékait.

Kecagott a közönség, kacagtak a terem-
őrök, mindenki kacagott, mikor Gyárfás fölmu-
tatta Korn fényképét. Kacagott a bíró is, mi-
kor őt forint pénzbírságot mért a különben be-
ismerésben lévő vádlottra. Gyárfás Ernő szó
nélkül fizetett, majd odafordult a panaszoshoz:

— Ön tehát csakugyan Korn Izsó?

— Persze, hogy az vagyok.

— Akkor vegye tudomásul, hogy ennek
az írásnak értelmében még ma pofonütöm.

Es elővette zsebéből segédei meghatalma-
zását.

— De hiszen egyszer már pofonütött, —
söhajtott kétségbeesve Korn.

— Az más dolog. Akkor nem mint Korn
Izsót ütöttem pofon, most pedig mint Korn
Izsót ütöm pofon.

A bíró két jelenlevő detektívet rendelt ki
panaszos védelmére, aki a biztos rendőri fede-
zet alatt szerencsésen elmenekült az ellen-
fele elől.

A törvényszéki palota csendjét később egy
ujságíró mélabus sóhajtása verte föl.

— Lám, lám, mindennek oka pedig az,
hogy én *Dömök* Etelkát imádom. Így lesz po-
fon a szerelemből...

EGYESÜLETI ELET.

(*) Az Erzsébet Jótékony Asztaltársaság
szombaton este a Mirtl-féle vendéglőben ren-
des heti értekezletet tart, melyre ez uton is
meghívja a t. tagokat az elnökség.

A deési mandátum.

(Beszélgetés *Paiss* elnökkel.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 10.

A tegnapi ítélet nyomán, mely semmisnek
mondta ki a deési mandátumot, bizonyos meg-
döbbenés támadt mindenfelé. Meglepte az ítélet
az elsősorban érdekelt képviselőt, *Teleky* Domo-
kos grófot, a kinek választóképessége is fel-
függesztetven félévre, nem választható meg a
kerületében újra s bizonyára kellemetlen hatást
tett a képviselőkre egyáltalán. De megdöbbent
a sujtó ítélet láttára a közvélemény is, amely
elő a tárgyalásról természetesen csak héza-
gos hírlapi tudósítások jutottak s melléje a vá-
lasztást védő ügyvédnek, *Darányi* Gyula dr-
nak nyilatkozata, a kit elfogulatlannak tekin-
teni ez ügyben nem lehet.

A választást megsemmisítő ítélet oka — a
mint irtuk — az, hogy *Teleky* gróf itatta-
ette a választóit s ezt maga a jogi képviselője is
beismerte a tárgyaláson. Így szól a Kuria. *Dar-
ányi* dr. pedig kijelenti ezzel szemben, hogy
téved a bíróság, mert ő csak ennyit mondott:
„*eselleg megtörténhetett*, hogy a választás napján
hajnalban a gróf ur a házához jött intelligens-
ebb választók egynémelyikét konyakkal megkínál-
hatta, azonban a választók itatásáról és eteté-
séről szó sem lehetett és a petíciónak ez az
állítás, éppen úgy, mint az egész petíció tar-
talma, valótlanosság.”

Egy budapesti hírlapíró ma hitelesebb in-
formációkat szerzett a kérdésben, felkeresvén
az itélkező bíróság elnökét, *Paiss* Andor kuriai
tanácselnököt.

Az elnök készséggel felelt a hírlapíró kér-
déseire, többször hangsúlyozva, hogy a Kuria
ítélete meghozásánál a szigorú jog és csakis ez
vezette.

— A tévedés — mondotta *Paiss* elnök —
léni van zárva.

— Hát hogyan történt a fatális beismerés
Darányi dr. részéről?

— Egészen világosan beismerte, hogy *Teleky*
gróf — a mint az ellenfél állította — a választás
hajnalán maga reggelit adott 49 választójá-
nak a kastélyában.

— A bíróság kérdést is intézett hozzá e
tárgyban?

— Ez nem történt meg. De nyilatkozata
után felállt *Farkas* dr., a kérvényező ügyvédje
s a beismerést jegyzőkönyvbe kérte venni. *Dar-
ányi* dr.-nak pedig erre egy szava sem volt s így
a beismerés belekerült a jegyzőkönyvbe.

— Tény az is, méltóságos uram, hogy a
Kuria, ítéletének megokolásában, a vendéglá-
tást illetőleg arra a „társadalmi állás közti kü-
lömbörségre“ hivatkozott, a mely *Teleky* gróf és
a választói között van?

— Ez megfelel a valóságnak, de szükség
is volt rá. Ám nem áll az, hogy az etetett-ita-
tott választók — mint a lapbeli nyilatkozatok
állítják — intelligens választók lettek volna.
Negyvenkilenc fausi oláh volt az, a kiket a pe-
tíció szerint, miután otthon egész éjjel itattak,

szekerekre vitték a gróf kastélyába s ott a
gróf székében kínálta nekik az italt.

Ennyi a kapott felvilágosítás s tisztán lát-
szik abból, hogy a dolog éppenséggel nem ak-
ként áll, a mint azt az érdekelt ügyvéd nyilat-
kozatában előadja — a saját menteségére. És
hogy ez így van, ideiktatjuk a petíciónak azt a
passzusát, a melyben a kérvényező ügyvédje
a 49 választóról szól:

A választókat, akiket Hollómezőn össze-
gyűjtöttek, megvesztegetők fejenként 10—10
koronával. Ezek így is megszöktek, de a fő-
szolgabíró csendőrökkel hozatta őket vissza s
a választás előestéjén csendőrfedezettel vi-
tette őket a gróf Esterházy Miguel udvarába.
Itt valamennyit leittatták, hajnali 4 órakor
szekerekre pakolták s úgy vitték be Deés-
re, ahol az Európa vendéglőben elzárták őket,
számszerint 49 választót. Ha minden egyéb
vádtól eltekint, ez a 49 szavazat feltétlenül
semmis s kell, hogy a választás érvénytele-
nitését vonja maga után. Hivatkozik arra,
hogy az illetők írásos nyilatkozatot adtak a
velük történt törvénytelenéskről, azokat
becsatolta a kérvényhez, de a kihallgatásu-
kat is kéri. És ha ez megtörtént, mivel csak
a 49 szavazat leszámítása után is nem *Tele-
kié* a többség, bizony számít a mandátum ér-
vénytelenítésére.

Az elnök után az ítélőtanács jegyzője,
Zuna Gusztáv mondotta el a hírlapírónak, mint
folyt le a tárgyalás kérdéses jelenete s mint
vette azt be a jegyzőkönyvbe. Beismerte *Dar-
ányi* dr., hogy gróf *Teleky* kaláccsal és ko-
nyakkal vendégelte meg a 49 választót s ezt
nem tagadva, csak menteni próbálta, szószerint
a következő nyilatkozatot tette:

— De ez nem etetés-ítás volt abból a
célból, hogy a választók reá szavazzanak, mert
erre rávenni őket, a választás napján, késő lett
volna.

A bíróság aztán, melynek az elnök és
jegyzőn kívül, *Fittner*, *Adám*, *Beck* és *Zachár*
kuriai bírák voltak a tagjai, a beismerést —
beismérésnek vette s abban abszolút érvénytele-
lenségi okot látva, a törvény értelmében nem-
csak megsemmisítette a mandátumot, de gróf
Teleky azt is kimondta, hogy őt hat hóna-
pon belül újra képviselővé választani nem
lehet.

Lezuhantak a toronyból.

(Végzetes galambfogdosás.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 10.

Megrendítő szerencsétlenség történt tegnap
délután Mikula községben. Aznap délután
égyenél a községnek egyik vagyonos polgá-
rát temették s meghuzták az összes haran-
gokat.

A harangozónak valami sürgős dolga lehe-
tett, ennél fogva nem várta be a temetés végét,
hanem a harangozást rábizta a gyermekekre,
a kik ilyen alkalommal sokan fel szoktak menni
a toronyba.

Ez alkalommal is vagy nyolc gyermek
volt a toronyban s mikor a harangozást befe-
jezték, minthogy a harangozó nem volt ott,
elhatározták, hogy galambokat fognak. A ga-
lambok a toronyablak felett lévő párkátyon
ültek, hogy tehát észrevétlenül a madarakhoz
férközhessenek, fel kellett mászni az ablakba
s onnan kívülről kinyulni a galambokért.

A fiuk közül a négy legnagyobb: *Lajtos*
Vince, *Recsák* *Feri*, *Gulyás* *Feri* és *Marecs* *József*
vállalkoztak e veszélyes terv végrehajtá-

5284—1901. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

Az aradi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. adókinestár és Arad város közönsége végrehajthatónak, özv. Avramov Györgyné szül. Molnár Sára végrehajtást szenvedő elleni 188 korona 69 fill. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék (az aradi kir. járásbíró-ság) területén lévő, Arad városában fekvő, az aradi 1912. sz. tjkvben A. + 4. sor 140/a. hrsz. a. György-u. 90. sz. ház és telekből álló ingatlanra az árverést 3720 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1902. évi február hó 1-ső napján délután 3 órakor az igazságügyi palota I. em. 88. sz. irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3338. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1901. évi augusztus hó 31. napján.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Schartner,

kir. tvszéki bíró.

132

Magy. kir. Államvasutak.

182256—1901. szám.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1902. évi január hó 1-től számítandó egy, esetleg öt éven át borítékok, irodaanyagok és papirosokból felmerülő szükségletének szállítását biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

A kiírás tárgyát képező irodaanyagokból és papirokról szóló ki-mutatás, mely egyszersmind ajánlati mintául szolgál, valamint a szállításra vonatkozó részletes módzatok valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a m. kir. államvasutak igazgatósága, anyag- és leltárbeszerzési A. III. szakosztályánál (Budapest, VI. ker. Andrássy-ut 78. sz. II. emelet 54 ajtószám) kaphatók.

Az ívenként egy koronás bélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve ily felirással: „Ajánlat ad 182256—901. számhoz.” 1902. évi január hó 22-én déli 12 óráig az anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál benyújtandók, vagy posta útján beküldendők.

Bánatpénz gyanánt az ajánlott irodaanyagok értékének 5%-a készpénzben, vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban 1902. évi január hó 21-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak főpénztáránál leteendő.

Budapest, 1901. december 21.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

MEGHÍVÓ.**Világosan folyó év január hó 28-án
hegyközségi gyűlés**

tartatik, melyre az érdekeltek ezuton meghivatnak.

T Á R S Y.

AZ 1900 évi számadás átadása.

Az előirányzat elkészítése 1902-ik évre.

Tisztujtás az 1902—4. évekre.

Világos, 1902. január 10-én.

Greck Mihály,

hegyközségi jegyző.

133

172—1902. kh.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy előfordult vesztettségű eset következtében Arad város területén levő összes kutyáknak 40 napig kötve tartását vagy szájkosárral való ellátását rendelem el.

Az állategészségügyről szóló 1888. évi VII. t. cz. végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi miniszterium által 40.000—1888. sz. alatti kiadott rendelet 188. §-a szerint ezen rendelet érvényének tartama alatt elfogott kutyák kiirtandók lévén: felhívom a közönséget, hogy a rendelet intézkedéseit pontosan betartsák, mert mindazon kutyák, a melyek szájkosár nélkül szabadon járnak, a peczér által elfogatni fognak s a törvény szerint kiadhatók nem lévén, elfogatásuk után azonnal kiirtatnak.

A rendőr kapitányi hivatal mint I-ső foku állategészségügyi hatóságtól.

Aradon, 1902. évi január hó 6.

Sarlot,
főkapitány.

705—1901. gsz.

Árlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke az 1902. évben szükséges olajfesték szállítása iránt 1902. év január hó 13-án d. e. 10 órakor árlejtést tart.

Kikiáltási-ár: árjegyzék szerinti egység árak.

Bánatpénzül leteendő 100 kor. készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árlejtésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezárta a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánatpénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek a gazdasági tanácsnok urnál az árlejtést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági széke az 1901. évi december hó 30-án tartott üléséből.

Kiadta:

Vannay,
ajjegyző.

14—1902. I. számhoz.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú földmivelésügyi m. kir. miniszter ur 5 exjának az 1901. évi december hó 28-án kelt 6240. számú rendeletével a Zimánd-Ujfalu községben építendő iskola épület kibővítési munkálatait 11893 korona 06 fillér összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok kivételének biztosítása céljából az 1902. évi február hó 8-ik napjának délelőtt 10 órájára az aradi m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében (Nagy-körut 6. sz.) tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlatokat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő, az aradi m. kir. adóhivatalnál letett és a földmivelésügyi miniszteri tárcza-naplóban elkönyvelt bánatpénznek letételét igazoló pénztári nyugta csatolandó.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek az aradi m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Aradon, 1902. évi január hó 8-án.

M. kir. államépítészeti hivatal.

A hivatal főnöke:

Keller,
kir. főmérnök.

131

30604—1901.

Hirdetmény.

Arad sz. kir. város külhatárában fekvő földbirtokok határának megjelölésére vonatkozó 13882—255—901. számú szabályrendeletnek megfelelőleg eszközözlendő határjelzésre kitűzött határidő 1901. év végével lejárt.

Felhívjuk mindama külhatárbeli földtulajnosokat, a kik a határjelzést nem eszközölték, hogy azt legkésőbb 1902. évi január hó végéig teljesítsék, mert különben a határjelzést hatóságilag fogjuk eszközölni és a költséget közgazgatási uton beszedeni.

Arad sz. kir. város tanácsának 1901. évi december hó 31-én tartott üléséből.

A városi tanács.

Magyar kir. államvasutak igazgatóság.

58273—901. F. IV. szám.

Hirdetmény.

A kézbesíthetetlen és fölös szállítmányok a vasuti üzletszabályzat 70. §-a értelmében nyilvános árverés útján, d. e. 9 órakor az alább felsorolt állomások teheráru raktáraiban a következő napokon kerülnek eladásra, melyhez a t. közönség ezennel meghivatik.

állomáson	f. é. január hó
Eszék	16-án
Arad	16-án
Bpest dpart	20-án
Szatmár-Németi	20-án
Pápa	20-án
Zágráb	21-én
Kecskemét	21-én
Miskolc g. p. u.	21-én
Szeged	22-én
Nagyvárad	22-én
Szabadka	22-én
Bpest. ny.	23-án
Temesvár J.-város	23-án
Ujvidék	23-án
Pécs	27-én
Pozsony	27-én
Kassa	27-én
Debreczen	28-án
Kolozsvár	28-án
B.-Csaba	28-án
Győr	29-én

Budapest, 1902. január hóban.

Az igazgatóság.

1—1902. m. g. b.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tesszük, hogy azoknak, akik a belvárosban, Sarkad, Erzsébet, Sága és Poltura külvárosokban laknak a kamarási hivatalnál, azoknak pedig, akik Gáj külvárosban és a tanyákon laknak a gáj-külvárosi alkaptányi hivatalban be kell jelenteniök: hány darab juhot vagy seriést kívánnak a folyó évben a városi legelőkre bocsátani.

A bejelentésekre folyó év január hó 20., 21., 22., 23., 24. és 25. napjait tűzzük ki határidőül, amelyen túl a bejelentések el nem fogadhatók.

A bejelentések alkalmával lesznek kiállítva a juhokra nézve a kötelezvények a legeltetési díjak azon fele része, amelyek nem a legelőre bocsátás előtt, hanem folyó év augusztus hó 20-ig fizethetők le.

Arad sz. kir. város mezőgazdasági bizottságának 1902. évi január hó 9-én tartott üléséből.

Varjassy Lajos,
tanácsnok.

